

บทความวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตวุ้นสวรรค์จากน้ำกะทิ

Factors Effecting on Bacterial Cellulose Production from Coconut Milk

จาเรววรรณ์ ศิริพรวณพร¹

Jaroowan Siripanporn

ปราโมทย์ ธรรมรัตน์¹

Pramote Tammarate

กานุจันิช วาจนะวินิจ¹

Kanchanich Vachanavinch

สิริพร สนธนเสาวภาคย์¹

Siriporn Stonsaovapak

ศรีเมือง มาลีหวาล¹

Srimaung Maleehaul

Dinh - Ngoc -Loan³

สร้อยทอง สายหยุดทอง¹

Soithong Saiyadthong

สมคิด ธรรมรัตน์²

Somkid Tammarate

ABSTRACT

Factors effected on bacterial cellulose production from coconut milk was studied. Two Strains of cellulose - producing bacteria, *Acetobacter xylinum* Strain T₂ and PMM, were used as starters. The result showed that using 60 time dilution of unboiled mature coconut milk together with *A. xylinum* - T₂ gave higher yield than using *A. xylinum* - PMM. Hence, *A. xylinum* - T₂ was selected for further experiment. Unboiled coconut milk gave the higher yield than boiled coconut milk, significantly. Starter increasing from 10% to 15% gave higher yield. Besides, sugar increasing from 5% to 7% caused thickness and weight of the cellulose increased from 1.05 cm, 350 g/tray to 1.52 cm., 496 g/tray, respectively. 2% increasing sugar was worth for investment. The highest yield was 1.60 cm. and 636 g/tray when using fully mature coconut milk.

Key words: Bacterial cellulose, Coconut milk, Cellulose production, Nata de Coco.

¹ สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Institute of Food Research and Product Development, Kasetsart University.

² กองเคมี กรมวิชาการเกษตร

Division of Agricultural Chemistry, Department of Agriculture.

³ Biochemistry department, Faculty of Agronomy, University of Agriculture and Forestry, Ho Chi Minh City, Vietnam

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตวุ้นสวาร์ค
จากน้ำกะทิ พบร่วง เมื่อใช้น้ำกะทิจากมะพร้าวแก่
ไม่ต้มและเจือจากด้วยน้ำประปา 60 เท่า หัวเชื้อ²
A. xylinum สายพันธุ์ T₂ ให้ผลผลิตวุ้นมากกว่า
หัวเชื้อ A. xylinum สายพันธุ์ PMM จึงเลือกใช้
สายพันธุ์ T₂ เป็นหัวเชื้อในการทดลองต่อไป ผล
ปรากฏว่า น้ำกะทิที่ต้มเดือดให้ผลผลิตวุ้นน้อยกว่า
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับ
น้ำกะทิไม่ต้มอย่างชัดเจน การเพิ่มปริมาณหัวเชื้อ²
จาก 10% เป็น 15% มีผลทำให้ผลผลิตวุ้นเพิ่ม

ขึ้น ส่วนการเพิ่มปริมาณน้ำตาลจาก 5% เป็น 7% ผลผลิตวุ้นจะได้เพิ่มขึ้นจากความหนา 1.05 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 350 กรัม/ถ้าด เป็นความหนา 1.52 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 496 กรัม/ถ้าดตามลำดับ ซึ่งการใช้น้ำตาลเพิ่มอีก 2% เป็นการเพิ่มผลผลิตวุ้นที่มีความคุ้มค่ากับการลงทุน เมื่อใช้น้ำกะทิจากมะพร้าวแก่จัดเป็นวัตถุดิบในการผลิต ได้ผลผลิตวุ้นมากที่สุด คือความหนา 1.60 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 636 กรัม/ถ้าด

ບາກົນໍາ

วุ้นสวาร์คหรือวุ้นนำ้มะพร้าว มีชื่อภาษาฟิลิปปินส์ว่า Nata de Coco (Montenegro, 1985) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักน้ำมะพร้าวด้วยเชื้อ *Acetobacter xylinum* เนื้อวุ้นที่ได้มีลักษณะเป็นเนื้อเหนียวคล้ายวุ้นที่ใช้ทำงานแต่เหนียวกว่า มีองค์ประกอบทางเคมีและคุณสมบัติทางกายภาพต่างกัน โดยความหนา สี กลิ่น และเนื้อสัมผัสเปลี่ยนไปตามวัตถุดิบที่ใช้ในการเลี้ยงเชื้อ (สมคิด, 2531) การผลิตวุ้นสวาร์คในประเทศไทยนิยมใช้น้ำมะพร้าวแก่ ซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้เป็นวัตถุดิบ (สมศรี, 2531) แผ่นวุ้นที่ได้จากการหมักสามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหารได้หลายชนิด นอกจากการเชื่อมวุ้นในน้ำเชื่อมผสมกับผลไม้ หรือรับประทานกับไอศกรีมและอาหารหวานชนิดต่างๆ แล้ว ยังสามารถนำไปประกอบเป็นอาหารหวานชนิดต่างๆ โดยใช้เป็นอาหารมังสวิรัติ แทนเนื้อ

ปลาหมึกหรือแมงกะพรุน (สมคิด, 2531) นอกจากนี้ยังมีการนำผลิตภัณฑ์รุ่นสวรรค์ที่ได้มาผสมกับน้ำปลาไม้มะเข็ง น้ำลิ้นจี่ (วราวดี, 2539) เป็นต้น

ในปัจจุบันบริษัทหรือโรงงานที่รับซื้อวัสดุ-สารระค์ต้องการวัสดุน้ำมันพืชร้าวที่มีลักษณะใส่โดยไม่ต้องฟอกและมีเนื้อสัมผัสที่เหมือนกับวัสดุสารระค์ที่มาจากที่ใดๆ ไม่ผ่านการต้มซึ่งมีการผลิตมากในประเทศฟิลิปปินส์ตั้งแต่ระดับครัวเรือนจนถึงระดับอุตสาหกรรม (Dolendo and Manquis, 1967; Collando, 1988; Librero and Tidon, 1994) น้ำกะทิมีสารอาหารที่สำคัญเป็นองค์ประกอบในปริมาณที่ต่างกันกล่าวคือ หัวกะทิมีปริมาณไขมันมากประมาณ 60 - 75% โปรตีนประมาณ 1.2 - 1.5% และความชื้นเท่ากับ 4 - 7% หางกะทิมีปริมาณไขมันประมาณ 3 - 7% โปรตีนเท่ากับ 2 - 4% และความชื้นสูงถึง 58 - 64% ในขณะ

ที่น้ำมะพร้าวมีไขมันประมาณ 3.56 % โปรตีน 0.23% (Dolendo and Manquis, 1967)

ในเมืองไทยผู้ประกอบการหลายรายไม่ประสบความสำเร็จในการผลิตวุ้นสวาร์คจากน้ำกะทิ อาจเนื่องมาจากการประกอบของกะทิที่ใช้

เป็นวัตถุคุณภาพน้ำขึ้นอยู่กับ ความแตกต่างของพันธุ์มะพร้าว องค์ประกอบของดินที่ใช้ปลูก และสภาพภูมิอากาศ การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตวุ้นสวาร์ค จากน้ำกะทิในสภาพแวดล้อมของประเทศไทย

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

1. วัสดุอุปกรณ์และวัตถุคุณภาพ

1.1 เชื้อรากินทรี *Acetobacter xylinum*

(*A. xylinum*) สายพันธุ์ PMM และ T_2

1.2 สารเคมี ไดแก่ แอมโมเนียมซัลเฟต กรดอะซิติก น้ำตาลทราย เอทิลอลกอ肖ล์

1.3 น้ำมะพร้าว มะพร้าวที่น้ำทึบ มะพร้าวแก่ และมะพร้าวแก่จัด (มะพร้าวหัว)

1.4 ถุงพลาสติกใส ขนาด $7 \times 12 \times 3$ นิ้ว กระดาษปูร์ฟ (กระดาษพิมพ์สำรอง) ยางรัดถุง

2. การเตรียมเชื้อหมัก (starter)

ใช้น้ำมะพร้าวสดและใหม่ แบ่งเป็น 2 ชุด ชุดละ 100 มลลิลิตร ต้มให้เดือด 5 นาที เดินน้ำตาลทราย 5% แอมโมเนียมซัลเฟต 0.5% ทิ้งไว้เย็น เติมกรดอะซิติก 1.2% ชุดหนึ่งเติมเชื้อบริสุทธิ์ *A. xylinum* สายพันธุ์ PMM อีกชุดหนึ่ง เติมเชื้อบริสุทธิ์ *A. xylinum* สายพันธุ์ T_2 ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 4 - 5 วัน จะเกิดแผ่นรุ้นที่ผิวน้ำของอาหารเลี้ยงเชื้อ

3. การเตรียมน้ำกะทิเข้มข้น

เนื้อมะพร้าว 1 กิโลกรัม หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ

แล้วปั่นให้ละเอียด เติมน้ำอุ่น 1 ลิตร ก้นกะทิแล้วกรอง วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จนกระหง่าน้ำมันแยกตัว凝聚เป็นฝ้าขาวที่ผิวน้ำของน้ำกะทิ ตักแยกชิ้น ไขมันทิ้ง ไปแล้วเก็บน้ำกะทิที่เหลือไว้ในห้องเย็นประมาณ 1 วัน ก่อนใช้หมักวุ้น ตักไขมันที่เหลือทิ้งอีกครั้งหนึ่ง แล้วกรองด้วยฝ้าขาว-บางสะอาด

4. เปรียบเทียบการหมักวุ้นจากน้ำกะทิ

4.1 นำน้ำกะทิที่เตรียมได้จากข้อ 3 มาเจือจางด้วยน้ำประปาในปริมาณต่างกันคือน้ำกะทิ : น้ำเท่ากับ 0 20 40 60 80 และ 100 เท่า

4.2 แบ่งน้ำกะทิแต่ละชนิด ออกเป็น 2 ชนิด คือ น้ำกะทิต้มกับน้ำกะทิไม่ต้ม โดยส่วนที่ต้มจะนำไปต้มจนเดือด 5 นาที เติมน้ำตาลทราย 5% แอมโมเนียมซัลเฟต 0.5% และกรดอะซิติก 1.2% ปล่อยทิ้งไว้ให้เย็น

4.3 เทเชื้อหมักที่เตรียมไว้ในข้อ 2 (ปริมาตร 100 มลลิลิตร) ลงในน้ำกะทิที่ต้มและน้ำกะทิที่ไม่ต้ม ตักใส่ถุงพลาสติกขนาด $7 \times 12 \times 13$ นิ้ว (ทำความสะอาดด้วยการลวกน้ำร้อน และผ่าเชือข้าว ด้วยเอทิลอลกอ肖ล์) ถุงละ 1 ลิตร ได้ความถุง

ของน้ำกะทิประมาณ $2\frac{1}{2}$ นิ้ว ปิดภาชนะด้วยกระดาษปูร์ฟที่นึ่งมา เชือแร็วรัดภาชนะด้วยยางสะ吸附 ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 8 วัน

4.4 นำแผ่นวุ้นที่ได้ซึ่งมีลักษณะเป็นสี่-

เหลี่ยมพื้นผ้าเหมือนกับถาดที่ใช้มักวุ้นมาตรฐาน เหตุผลหนาทึ้งสีค้านแล้วนำมาหาคำเฉลี่ยพร้อมทั้งชั้นน้ำหนักแผ่นวุ้น โดยตั้งทิ้งไว้บนตะแกรงให้สะเด็ดน้ำนาน 5 นาที ก่อนชั้นน้ำหนัก

ผลและการวิเคราะห์

1. ผลของการเจือจางน้ำกะทิต่อผลผลิตวุ้นสวารค์ จากหัวเชือสองสายพันธุ์

ทดลองเจือจางน้ำกะทิจากหัวเชือสองสายพันธุ์ PMM และ T_2 ต้มด้วยน้ำประปาในอัตราส่วน 0 20 40 60 80 และ 100 เท่า โดยใช้หัวเชือ *Acetobacter xylinum* สายพันธุ์ PMM เปรียบเทียบกับสายพันธุ์ T_2 หลังจากหมักไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 8 วัน พบว่าเมื่อใช้ *A. xylinum* สายพันธุ์ T_2 ผลิตวุ้นโดยใช้น้ำกะทิเจือจางด้วยน้ำประปา 60 เท่า จะให้ผลผลิตวุ้นสูงสุด คือวุ้นมีน้ำหนักเฉลี่ย 325 กรัม/ถาด ในขณะที่หัวเชือ *A. xylinum* สายพันธุ์

Table 1. Effect of diluting coconut milk on Nata formation by *A. xylinum* strain PMM and T_2

Diluted level from original	<i>A. xylinum</i>	
	PMM	T_2
Weight (g/tray)	Weight (g/tray)	
0	-	320
20	-	313
40	210	310
60	211	325
80	240	260
100	-	216

- = Means was not found in each sample.

PMM ให้ผลผลิตวุ้นที่ต่ำกว่าคือ มีน้ำหนักเฉลี่ย 315 กรัม/ถาด นอกจากนี้ผลการทดลองใน Table 1 ยังแสดงให้เห็นว่าการเจือจางน้ำกะทิด้วยน้ำประปา ตั้งแต่ 0 - 60 เท่า ให้ผลผลิตสูงใกล้เคียงกัน แต่เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต จึงเลือกใช้น้ำกะทิที่เจือจาง 60 เท่า และเลือกใช้สายพันธุ์ T_2 เป็นหัวเชือ ในการทดลองต่อไป

2. ผลของการต้มน้ำกะทิก่อนทำการหมักต่อผลผลิตวุ้น

เมื่อทำการทดลองหมักวุ้นโดยใช้หัวเชือถูกนิทรรศ *A. xylinum* สายพันธุ์ T_2 จากน้ำกะทิที่ต้มให้เดือดเพื่อฆ่าเชื้อก่อนการหมักเปรียบเทียบกับกะทิไม่ต้ม โดยใช้ปริมาณหัวเชือ 10% และน้ำตาล 5% หมักไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 8 วัน เปรียบเทียบผลโดยวัดความหนาและชั้นน้ำหนักแผ่นพร้อมทั้งวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) เริ่มต้นและค่า pH หลังการหมัก

จากการทดลองใน Table 2. พบว่าก่อนที่ใช้น้ำกะทิไม่ต้มจะให้ผลผลิตวุ้นมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับน้ำกะทิต้มเดือดอย่างชัดเจน คือน้ำกะทิที่ไม่ต้ม ให้ผลผลิตที่มีความหนาเฉลี่ย 0.89 เซนติเมตร น้ำหนักเฉลี่ย 300 กรัม/ถาด

มากกว่าการใช้น้ำกะทิที่ผ่านการต้มให้เดือด ซึ่งมีความหนาเฉลี่ยเพียง 0.40 เซ็นติเมตร และมีน้ำหนักเฉลี่ย 186 กรัม/ถาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสารอาหารที่จำเป็นในการเจริญเติบโตและสำหรับสร้างแผ่นร้อนบางชนิดถูกทำลายด้วยความร้อน (Hagenmaier et al., 1973) จึงมีผลทำให้ผลผลิตร้อนลดลงเป็นผลการทดลองที่สองคล้องกับผลของ Sanger (1990) เพียงแต่การทดลองนี้มีค่า pH ที่ต่ำกว่า จากผลของค่า pH ที่ต่ำกว่า 4.6 ซึ่งเป็นค่า pH ของอาหารกลุ่มที่เป็นกรด (acid foods) แล้วยังเป็นค่า pH ที่เหมาะสมกับการเจริญของ *A. xylinum* กอร์กับมีการเติมกรดอะซิติกในอาหารเลี้ยงเชื้อสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จึงช่วยป้องกันการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ชนิดอื่นๆ เช่น *Aspergillus* sp. ไม่ให้มารบกวนหัวเชื้อที่ใช้น้ำร้อน (สุวิมล และรุจ, 2539; Alaban, 1962) น้ำกะทิที่ใช้จึงไม่จำเป็นต้องต้มกีสามารถใช้เป็นวัตถุดูบินได้แล้วยังให้ผลผลิตร้อนที่สูงกว่าอีกด้วย

Table 2. Yield of Nata film from boiled and unboiled coconut milk at 10% starter and 5% sugar by *A. xylinum* strain T₂.

Items	Coconut milk	
	Boiled	Unboiled
Initial pH	3.20	3.24
Final pH	3.34	2.90
Weight (g/tray)	0.40	0.89
Thickness (cm.)	186 ^a	300 ^b

3. ผลของปริมาณหัวเชื้อเริ่มต้นต่อผลผลิตร้อน

เมื่อใช้น้ำกะทิเจือจางแบบไม่ต้ม และใช้ *A. xylinum* สายพันธุ์ T₂ เป็นหัวเชื้อ ทดลองใช้ปริมาณหัวเชื้อ 10% และ 15% ที่ระดับน้ำตาล 5% พบว่า การเพิ่มปริมาณหัวเชื้อจะให้ผลผลิตร้อนมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือถ้าใช้หัวเชื้อ 10% ร้อนมีความหนาเฉลี่ย 0.89 เซ็นติเมตร น้ำหนักเฉลี่ย 300 กรัม/ถาด เมื่อเพิ่มหัวเชื้อเป็น 15% ร้อนมีความหนาเพิ่มขึ้นเป็น 1.05 เซ็นติเมตร น้ำหนักเฉลี่ย 350 กรัม/ถาด ดังแสดงใน Table 3. อย่างไรก็ตามปริมาณหัวเชื้อที่ใช้เป็นไปตามปริมาณที่เหมาะสมก็อั้งอยู่ในช่วง 10 - 20 % ซึ่งถ้าใช้มากกว่านี้ก็จะทำให้ผลผลิตต่ำลงและสีเปลี่ยนค่าใช้จ่าย (สมศักดิ์, 2531; Alaban, 1962)

Table 3. Effect of sugar and starter concentration on Nata product by *A. xylinum* strain T₂.

Sample	Treatment	Thickness (CM)	Weight (g/tray)
1	10% starter 5% sugar	0.89	300 ^a
2	15% starter 5% sugar	1.05	350 ^b
3	10% starter 7% sugar	1.47	490 ^c
4	15% starter 7% sugar	1.52	496 ^c

In a column, means with the same letter are not significantly different.

4. ผลของปริมาณน้ำตาลเริ่มต้นต่อผลผลิตร้อนจากน้ำกะทิ

เมื่องจากในมะพร้าวแก่ที่นำมาใช้เตรียมกะทิ

มีปริมาณน้ำตาลที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ และความแก่ - อ่อนของมะพร้าว ดังนั้นจึงต้อง เดินทางลงไบในกะทิที่ใช้ผลิตวุ้น เพื่อให้แน่ใจ ว่าปริมาณคาร์บอนมากพอสำหรับการเจริญและ การสร้างแพ่นวุ้นของเชื้อ (ราษฎรี, 2539) อีกทั้ง ชูโครสเป็นน้ำตาลที่หาจ่ายและราคาถูก จึงถูก เลือกมาใช้เป็นแหล่งคาร์บอน โดยปริมาณน้ำตาล ที่เหมาะสมอยู่ในช่วง 5 - 8 % ซึ่งจะให้ความหนา ของแพ่นวุ้นสูงสุดและให้ผลคุณค่าในทางการค้า (Masaoka et al., 1993) ดังนั้นในการทดลองนี้ จึงเพิ่มน้ำตาลจาก 5% เป็น 7% โดยใช้ปริมาณ หัวเชื้อ 15% พบรากคุณภาพให้ผลผลิตวุ้นหนา เคลือบ 1.05 เซนติเมตร หนักเฉลี่ย 350 กรัม/ถาด และหนาเฉลี่ย 1.52 เซนติเมตร หนักเฉลี่ย 496 กรัม/ถาด ตามลำดับ ดังแสดงใน Table 3. ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มปริมาณน้ำตาลอีก 2% (จาก 5% เป็น 7%) ก็เป็นปริมาณน้ำตาลที่เพิ่มขึ้นจาก เดิม 20 กรัม/ลิตร มีมูลค่า 0.27 บาท (น้ำตาล 1 กิโลกรัม ราคา 13.50 บาท) ได้ผลิตภัณฑ์เพิ่ม ขึ้น 146 กรัม ความหนาเพิ่มขึ้น 0.47 เซนติเมตร น้ำหนักวุ้นที่เพิ่มขึ้นก็เป็นมูลค่า 1.46 บาท (น้ำ วุ้น 1 กิโลกรัม ราคา 10 บาท) ดังนั้นการเพิ่ม ปริมาณน้ำตาลขึ้นอีก 2% เพื่อเพิ่มผลผลิตวุ้นจึง มีความคุ้มค่ากับการลงทุน อย่างไรก็ตามจากผล การทดลองแสดงให้เห็นว่า เมื่อเพิ่มน้ำตาลเป็น 7% และเพิ่มหัวเชื้อเป็น 15% ผลผลิตวุ้นที่ได้ไม่มี ความแตกต่างทางสถิติกับการใช้น้ำตาล 7% ที่ ระดับหัวเชื้อ 10% ดังนั้นปริมาณหัวเชื้อและ น้ำตาลที่เหมาะสมคือที่ระดับ 10% และ 7% ตามลำดับ

5. ผลของความแก่ - อ่อนของเนื้อมะพร้าว ที่ใช้เตรียมน้ำกะทิต่อผลผลิตวุ้น

ทดลองเตรียมน้ำกะทิโดยใช้เนื้อมะพร้าวที่ ความแก่ - อ่อนระดับต่างๆ คือ มะพร้าวทึบทึก (half mature coconut) มะพร้าวแก่ (mature coconut) และมะพร้าวแก่จัด หรือมะพร้าวหัววัว (full mature coconut) แล้วทดลองผลิตวุ้นจาก น้ำกะทิ พบรากเมื่อระดับความแก่ - อ่อนของเนื้อมะพร้าวเพิ่มขึ้น ผลผลิตวุ้นจะเพิ่มขึ้นคือ เมื่อใช้น้ำกะทิจากมะพร้าวทึบทึก มะพร้าวแก่ และ มะพร้าวแก่จัดวุ้นที่ได้มีความหนาเฉลี่ยเท่ากับ 1.30 1.50 และ 1.60 เซนติเมตร ตามลำดับ ในขณะที่น้ำหนักของวุ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติตามความแก่ - อ่อนของเนื้อมะพร้าว เช่นเดียวกัน คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 512 598 และ 636 กรัม/ถาด ตามลำดับ ดังแสดงใน Table 4.

Table 4. Yield of Nata film from the maturity levels of coconut at 15% starter and 7% sugar by *A. xylinum* strain T₂.

Sample	Treatment	Thickness (CM)	Weight (g/tray)
1	Full mature coconut	1.60	636 ^c
2	Mature coconut	1.50	598 ^b
3	Half mature coconut	1.30	512 ^a

In a column, means with the same letter are not significantly different.

บทสรุป

1. ผลของการเจือจางน้ำกะทิต่อผลผลิตวุ้นสวรรค์จากหัวเชื้อสองสายพันธุ์

การใช้หัวเชื้อ *A. xylinum* สายพันธุ์ T₂ ให้ผลผลิตวุ้นมากกว่าการหมักโดยใช้สายพันธุ์ PMM ที่ระดับการเจือจางน้ำกะทิ (จากมะพร้าวแก่ไม่ต้ม) ด้วยน้ำประปา 60 เท่าหมักนาน 8 วัน ผลผลิตวุ้นที่ได้มีน้ำหนัก 325 กรัม/ถุง และ 211 กรัม/ถุง ตามลำดับ

2. ผลของการต้มน้ำกะทิก่อนทำการหมักต่อผลผลิตวุ้น

เมื่อใช้ *A. xylinum* สายพันธุ์ T₂ เป็นหัวเชื้อผลิตวุ้นโดยใช้น้ำกะทิต้มเดือดเบรียบเทียบกับน้ำกะทิไม่ต้ม พบว่า น้ำกะทิต้มเดือดให้ผลผลิตวุ้นน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเบรียบทเทียบกับน้ำกะทิไม่ต้ม คือถ้าใช้น้ำกะทิไม่ต้มวุ้นมีความหนา 0.89 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 300 กรัม/ถุง และเมื่อใช้น้ำกะทิต้มเดือดวุ้นมีความหนาเพียง 0.40 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 186 กรัม/ถุงเท่านั้น

3. ผลของปริมาณหัวเชื้อเริ่มต้นต่อผลผลิตวุ้น

ปริมาณหัวเชื้อเริ่มต้นมีผลต่อผลผลิตวุ้น คือถ้าใช้น้ำตาล 5% โดยมี *A. xylinum* สายพันธุ์ T₂ เป็นหัวเชื้อในประมาณ 10% ผลผลิตวุ้นมีความหนา 0.89 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 300 กรัม/ถุง และผลผลิตวุ้นจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อใช้ปริมาณหัวเชื้อเป็น 15% คือได้แผ่นวุ้นหนา 1.05 เซ้นติเมตร มีน้ำหนัก 350 กรัม/ถุง

4. ผลของปริมาณน้ำตาลเริ่มต้นต่อผลผลิตวุ้น

ปริมาณน้ำตาลเริ่มต้นมีผลต่อการผลิตวุ้นคือเมื่อเพิ่มปริมาณน้ำตาลจาก 5% เป็น 7% โดยใช้หัวเชื้อ 15% ผลผลิตวุ้นจะมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ วุ้นมีความหนา 1.05 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 350 กรัม/ถุง และหนา 1.52 เซ้นติเมตร น้ำหนัก 496 กรัม/ถุง ตามลำดับ การเพิ่มน้ำตาล 2% มีความคุ้นเคยกับการลงทุนคือ ได้วุ้นหนาเพิ่มขึ้น 0.47 เซ้นติเมตร น้ำหนักเพิ่มขึ้น 146 กรัม ซึ่งคิดเป็นมูลค่า 1.46 บาท (เทียบจากราคา_n้ำตาล และราคาวุ้นดิบ)

5. ผลของความแก่ - อ่อนของเนื้อมะพร้าวที่ใช้เตรียมน้ำกะทิต่อผลผลิตวุ้น

ระดับความแก่ - อ่อนของเนื้อมะพร้าวมีผลต่อผลผลิตวุ้นคือ เมื่อระดับความแก่ - อ่อนของมะพร้าวที่ใช้เตรียมน้ำกะทิเพิ่มขึ้นผลผลิตวุ้นจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยที่มะพร้าวที่ก้มมะพร้าวแก่ และมะพร้าวแก่จัด (มะพร้าวหัว) ให้ผลผลิตวุ้นหนา 1.30 1.50 และ 1.60 เซ้นติเมตร และมีน้ำหนัก 512 598 และ 636 กรัม/ถุง ตามลำดับ

คำขอบคุณ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอ

ขอบคุณ คุณกรุดา จีนสอน อุณพรวิสาช์ บุญยงค์ คุณวชิรากรณ์ หมั่นเพียร และคุณ จุฬารัตน์ กรองแคร ที่ช่วยงานวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- วรรณา คูฐส่ง. 2539. วุ้นน้ำมะพร้าว : การผลิตและการใช้ประโยชน์. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง かる์โนไทรเดต ปัจจุบันและอนาคต. 8 - 10 พฤษภาคม 2539. ณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สมศักดิ์ ธรรมรัตน์. 2531. การผลิตวุ้นน้ำมะพร้าว และการแปรรูป. อาหาร 18 (4) : 250 - 262.
- สุวิมล กีรติพิญล แสงรุจ วัฒนเสวี. 2539. เอกสารประกอบสัมมนา เรื่องอุตสาหกรรมอาหาร : สุขลักษณะและการตรวจสอบ. 24 - 25 กันยายน 2539 ณ โรงแรมสยามชีต กรุงเทพมหานคร.
- สมศรี ลิปพัฒนวิทย์. 2531. การหาสูตรอาหารที่เหมาะสมสำหรับทำวุ้นสวาร์ค์จากน้ำมะพร้าวแก้ว. อาหาร 18(4) : 239 - 248.
- Alaban, C.A. 1962. Study on the optimum conditions for nata de coco bacterium or nana formation in coconut water. *Phil. Jour. Agric.* 45(9) : 490 - 516.
- Collando, L.S. 1988. Influence of other micro-organisms on the yield of nana by *Acetobacter aeeti* subsp. *Xylinum*. Thesis (M.S.)

- UPLB, College, Laguna, Phillipines, 72 p.
- Dolendo, A.L. and Maniquis, P.L. 1967. Preparation and storage quality of forified nata de coco. *The Phillipine J. of Sci.* 46 : 363 - 365.
- Hagenmaier, R.D., Cater, C.M. and Mattil, K.F. 1973. Aqueous processing of fresh coconuts for recovery of oil coconut skin milk. *J. Food Sci.* 38 : 516 - 518.
- Librero, A.R. and Tidon, A.G. 1994. Rapid assessment survey of the nata de coco industry. Abstract from Los Banos, Laguna (Philippines). PCARRD. Feb. 1994. 103 leaves.
- Masaoka, S., Ohe, T. and Sakota, N. 1993. Production of cellulose from glucose by *Acetobacter xylinum*. *J. of Fermentation and Bioengineering* 75(1) : 18 - 22.
- Montenegro, H.M. 1985. Coconut and its product. *J. of the American Oil Chemists.* 62(2) : 259 - 261.
- Sanger, P.C. 1990. Nata de coco part IV. Chapter XIV. *Coconut as Food*.